

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Pavla Molka a Lenky Bursíkové v právní věci žalobce: **M. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2025, č. j. MPSV-2025/9235-925, o nesouhlasu Krajského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání, kterým se žalobce domáhal přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením s označením „ZTP“ či „ZTP/P“. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu k Městskému soudu v Praze. Městský soud jej přípisem ze dne 29. 4. 2025, č. j. 20 Ad 8/2025-9, vyzval ke sdělení faktického bydliště ke dni podání žaloby. K tomu mu poskytl lhůtu v délce 5 dnů. Přípis byl žalobci doručen dne 26. 5. 2025. Městský soud následně usnesením ze dne 29. 5. 2025, č. j. 20 Ad 8/2025-13, postoupil věc Krajskému soudu v Praze z důvodu místní nepříslušnosti, aniž by vyčkal odpovědi žalobce. To odůvodnil tím, že v dané věci je místní příslušnost určena podle bydliště žalobce (§ 7 odst. 3 s. ř. s.). Z textu žaloby i napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalobce má trvalý pobyt na adrese Ocelíkova 672/1, Praha 4. To je ovšem adresa Úřadu městské části Praha 11. Nemůže se proto jednat o bydliště žalobce ve smyslu § 7 odst. 3 s. ř. s. Městský soud dále dodal, že žalobce v žalobě uvedl doručovací adresu D. C. X, Z. Na tuto adresu mu bylo úspěšně doručeno napadené rozhodnutí i dotaz soudu ohledně skutečného bydliště. Z toho městský soud dovodil, že se žalobce již v době podání žaloby zdržoval a nadále zdržuje v obci D. C. Nepovažoval proto za nutné vyčkat na odpověď žalobce. Proto věc postoupil Krajskému soudu v Praze.

[2] Žalobce odpověděl na přípis ohledně místa faktického bydliště podáním ze dne 27. 5. 2025. V něm uvedl, že ke dni 17. 4. 2025 bylo jeho faktické bydliště na adrese P. X, P. Toto je též jeho korespondenční adresa. Tuto odpověď doručil městskému soudu osobně 29. 5. 2025, tedy před uplynutím lhůty, kterou mu městský soud poskytl.

[3] Krajský soud s postoupením nesouhlasí. Tvrdí, že místně příslušným je městský soud. Ten však nedal žalobci dostatečný prostor k odpovědi na dotaz ohledně svého bydliště. Pokud by s rozhodnutím vyčkal do konce lhůty, kterou mu k odpovědi poskytl, musel by dospět k závěru, že postoupení věci není na místě. Žalobce totiž jako své bydliště označil adresu, která se nachází v obvodu městského soudu. Pro učení faktického bydliště žalobce je nerozhodné, že si písemnosti vyzvedával na jiné adrese. Krajský soud proto věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s.

[4] V řízení před NSS žalobce uvedl, že na adrese městského úřadu má pouze nahlášené trvalé bydliště. Do konce roku 2024 bydlel na ubytovnách. Jeho korespondence se ztrácela. Proto jako korespondenční adresu uváděl adresu E. H., tedy D. C. X, Z. Od 1. 1. 2025 však bydlí v nájemním bytě na adrese P. X, P.

[5] Nejvyšší správní soud otázku místní příslušnosti posoudil a dospěl k závěru, že místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je Městský soud v Praze.

[6] Podle § 7 odst. 3 s. ř. s. platí, že „*ve věcech důchodového pojištění a dávek podle zvláštních předpisů vyplácených spolu s důchody [...]* je k řízení příslušný krajský soud, v jehož obvodu má navrhovatel bydliště nebo sídlo, popřípadě v jehož obvodu se zdržuje“.

[7] Nejvyšší správní soud k otázce výkladu a aplikace pojmu *bydliště* obsaženého v § 7 odst. 3 s. ř. s. v usnesení ze dne 20. 3. 2013, č. j. Nad 17/2013-16, uvedl, že jím „*je místo, kde tato osoba bydlí s úmyslem zdržovat se zde trvale. Při určování místní příslušnosti soudu podle bydliště osoby tak rozhoduje faktický stav, který nemusí být totožný s ohlašovaným pobytem podle správních předpisů.*“ Z uvedeného vyplývá, že bydlištěm žalobce zjevně není evidované místo jeho trvalého pobytu v sídle Úřadu městské části Praha 11. Městský soud proto správně vyzval žalobce ke sdělení faktického místa pobytu. Pochybil však v tom, že nevyčkal jeho odpovědi, kterou žalobce zaslal městskému soudu ve lhůtě k tomu určené. V ní žalobce jednoznačně uvedl, že se jeho bydliště nachází v obvodu městského soudu, jelikož místem jeho bydliště je P. X, P. To ostatně potvrdil i ve svém vyjádření v řízení před NSS.

[8] Nejvyšší správní soud dodává, že i z doručovací adresy žalobce lze ve výjimečných případech vycházet při určení bydliště žalobce (usnesení NSS ze dne 31. 1. 2025, č. j. Nad 13/2025-152, bod 9). To však jen za předpokladu, že se skutečné bydliště žalobce nepodaří zjistit, a to i přes dostatečnou aktivitu soudu. V tomto případě však městský soud ani nevyčkal na prvotní odpověď žalobce ke sdělení adresy. Proto je zjevné, že neučinil dostatečné kroky k zjištění bydliště žalobce. Z obsahu spisu navíc nevyplývá, že by tvrzení žalobce bylo nepravdivé. Proto jsou závěry městského soudu ohledně bydliště žalobce nesprávné, popřípadě minimálně předčasné.

[9] Nejvyšší správní soud se z těchto důvodů ztotožnil s názorem předkládajícího krajského soudu, že v nyní projednávané věci je rozhodným místem pro určení místní příslušnosti adresa uvedená žalobcem, tedy P. X, P. Ta místně spadá do obvodu městského soudu [příloha 2 bod 1. a příloha 4 bod 4. zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích)]. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci je místně příslušný městský soud.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. září 2025

Petr Mikeš
předseda senátu